

MÉLYPONT

APRÓ ISTVÁN

Merülök, merülök.

Az ütés erős volt, és nem tudok szabadulni a tehetetlen zsibbadástól. Kinyújtom csápjaimat — talán ellenállásként —, merülni jó, bár valahol érzem, hogy nem helyes. Csápjaim érintik a homogén, simogató közeget, tovább merülök.

Tudom, hogy álmodom, álmomban felnyitom a szemem, felébredek, és tépem, rángatom álmom rácsait. Amire ébredtem, álom — amit álmodtam, ugyanaz.

Segíteni kell valaminek.

Segíthetnek a csillagok. Felnézek, csak ilyenkor bánthatnak: csak ilyenkor ősszel, ilyenkor télen, amikor nem tudok közömbösen járni alattuk, amikor hazatéréseim fölött kérlelhetetlenül ott ragyog Orion, a vadász. Segíthetnek? A kristályos magányéret hűen jelentkezik, a sárga fények hurcolják utánam húségesen, ki tudja, mióta. Betelgouse mindig erre figyelmeztetett. Látták ők is valaha, akik elnevezték Betelgouse-nak. Nem lehettek boldogabbak.

Ide vagyok láncolva, és az egyetlen örömöm. (Kínlódom tehát.)

Gyerekkoromban nem hittem el, hogy a fény sebessége a legnagyobb sebesség a világegyetemben. Higgye aki akarja — mondtam. Mindaz, amit kora gyermekkorom óta megtanultam, fejre állította bennem a világot, valamit talpon is kellene hagynom. Hogy a kozmoszt be lehet bármely nagy sebesség mögé skatulyázni, ma sem hiszem. Higgye, aki akarja.

Navigare necesse est. De elsüllyedni is lehet. Benne van a játékban.

Merülök.

Ahhoz, hogy egyszer még felszínre kerüljek, el kell érnem az iszapot. Térdig fogok süppedni bele, lábammal megtapintom alatta a

szűz és szilárd talajt — attól majd elrúgom magam. Mit számít, ha egyesek odafent, a hajón rólam már lemondanak?

Fel kellene készülnöm, egyre halványabban dereng a fény. Ki tudja, mi vár rám odalent, a teljes sötétségben. Csápjaimat próbál-gatom, talán védekezni kell majd. Jó, hogy vannak csápjaim, az a valami, ami ellen esetleg majd védekezni kell, ugyancsak meg fog lepődni, ha használatba vetem őket. Különösen ha élettelenül süllyedő, szerves hulladéknak képzeli. Mi mást is képzelhetne? Meg fog lepődni, és nem ússza meg olcsón a figyelmetlenséget. Hacsak nem lesz túlságosan nagy. Vagy túlságosan erős.

Nemsokára leérek. Odafönn már másról beszélnek.

